

1913

26

A. M. GORKILLE

Hyvä A. M.! Lähetän Teillekin uuden vuoden onnittelut ja toivotan kaikkea, kaikkea hyvää, eniten kuitenkin terveyttä! Meillä ovat täällä nyt Malinovski⁶⁵, Petrovski ja Badajev. Eilen sain Teidän kirjeenne, luin sen heille, kaikki olivat erittäin iloisia. Malinovski olisi halunnut lähteä luoksenne, mutta matka taitaa olla liian pitkä. Oh, kunpa Te voisitte tulla lähemmäksi... Jospa terveys sallisi siirtyä tänne Galitsian kylpylöihin, esimerkiksi Zakopaneen, ja etsiä vuoristosta terveellinen paikka, se olisi kahta päivää lähempänä Venäjää, työläisten käyntejä voisi tiuhentaa, pantaisiin jälleen pystyyn työläisten koulu⁶⁶, rajan ylitys ei ole vaikea, matka Pietarista maksaa 12 rpl, on myös mahdollisuuksia kanssakäymiseen Moskovan ja etelän työväen kanssa!.. Aloin haaveilla M. F:n matkan yhteydessä... Se oli hienosti ajateltu hänen taholtaan, todella hienosti. Kirjoittakaa ehdottomasti tilaisuuden tullen, onnistuiko hänen legalisoitua (ilmeisesti onnistuu). Kirjoittakaa vielä, miten Malinovski voi löytää hänet Pietarissa tai Moskovassa. Tihonovin kauttako? Jollei löydetä rahaa „Pravdan” laajentamiseen ja lujittamiseen — se on mennyttä. Vajaus on nykyisin 50—60 ruplaa päivässä. On lisättävä painosta, vähennettävä menoja ja laajennettava lehteä. On ilmestynyt jo 200 numeroa — se on ennätys. Vaikutamme joka tapauksessa 20—30 tuhanteen työläislukijaan järjestelmällisesti marxilaisessa hengessä, se on suurenmoinen asia ja olisi hiton sääli, jos se menisi nurin. Pohdimme duumaedustajien kanssa joka puolelta ja kaikin tavoin, miten „Pravdan” vaikeasta asemasta päästäisiin, mutta pelkäämme, että ilman ulkopuolista rahallista tukea siitä ei suoriuduta.

Malinovski, Petrovski ja Badajev lähettävät Teille lämpimät terveiset ja parhaat toivotukset. Hyviä poikia, eritoten ensimmäinen. Sellaisten avulla voi kuin voikin rakentaa työväenpuolueen, vaikka vaikeudet ovat uskomattoman suuret. Krakowin tukikohta on osoittautunut hyödylliseksi; siirtymisemme Krakowiin on täysin „maksanut itse itsensä” (asian kannalta). Edustajat vahvistavat, että työläisjoukkojen keskuudessa vallankumouksellinen mieliala on selvästi nousemassa. Jos nyt onnistutaan luomaan hyvä proletaarinen järjestö, jossa likvidaattori-petturit eivät ole häiritsemässä,— hitto ties millaisia voittoja silloin saadaankaan liikkeen kasvaessa alhaalta...

Se, mitä Te tiedotatte Venäjältä saapuvista kirjeistä, on erittäin mielenkiintoista ja kuvaavaa. Menshevikkityöläiset sanovat, että Venäjä on elänyt ohi Marxin!! Eikä se ole ainoa tapaus. Likvidaattorit levittävät sellaista turmelusta, sellaista petturihenkeä ja luopuruutta, että on vaikea kuvitellakaan. Ja lisäksi tuhansia juonia „yhdistymisen” aikaansaamiseksi heidän kanssaan: ainoa keino tärvellä *koko* asia, pilata vaivalla aloitettu puolueen rakentaminen on aloittaa jälleen juonittelut=„yhdistyminen” likvidaattorien kanssa. Kyllä me vielä taistelemme...

Ilonne vperjodilaisten paluun johdosta olen valmis kaikesta sydämestä jakamaan kanssanne, *jos... jos* on oikea Teidän olettamuksenne, että „machilaisuus”⁶⁷, jumalanrakentaminen⁶⁸ ja kaikki sen sellainen on ajautunut ika-ajoiksi karille”, kuten Te kirjoitatte. Jos asia on siten, jos vperjodilaiset ovat sen käsittäneet tai käsittävät nyt, silloin yhdyin lämpimästi heidän paluunsa tuottamaan iloonne. Mutta alleviivaan „*jos*”, sillä se on toistaiseksi vielä enemmän toivomus kuin tosiasia. Muistatteko vuoden 1908 keväällä Caprilla tapahtunutta „viimeistä tapaamistamme” Bogdanovin⁶⁹, Bazarovin⁷⁰ ja Lunatsharskin⁷¹ kanssa? Muistatteko kun minä sanoin, että täytyy erota 2—3 vuodeksi, ja kun M. F., joka toimi puheenjohtajana, protestoi silloin kiivaasti kutsuen minua järjestykseen j.n.e.!

Ero osoittautui 4½, melkein 5 vuoden pituiseksi. Eikä sekään ole vielä paljon, kun on kysymyksessä sellainen syvälinen hajaannuskausi kuin vuodet 1908—1911. En tiedä, *kykenevätkö* Bogdanov, Bazarov, Volski (puolianar-kisti), Lunatsharski, Aleksinski⁷² *ottamaan oppia* 1908—1911 raskaasta kokemuksesta? Ovatko he oivaltaneet, että

marxilaisuus on vakavampi ja syvempi asia kuin heistä tuntui, että sitä ei saa pitää pilkkanaan, kuten teki Aleksinski, tahi hyljeksiä kuolleenä asiana, kuten tekivät muut? Jos he ovat tämän oivaltaneet,— tuhannet terveiset heille, ja kaikki henkilökohtainen (mitä kiivas taistelu on kiertämättömästi kasannut) häviää hetkessä olemattomiin. Mutta jos he eivät ole ymmärtäneet eivätkä ottaneet opiksi, silloin pitäkööt hyvänä: ystävyys ystävyutenä, mutta virka virkana. Tulemme taistelemaan voimia säästämättä niitä vastaan, jotka yrittävät parjata marxilaisuutta tahi sekoittaa työväenpuolueen politiikkaa.

Olen *hyvin* iloinen, että vperjodilaisten asteittaiselle paluulle on löytynyt *tie* nimenomaan „Pravdan” kautta, joka ei ole heitä välittömästi ruoskinut. Olen erittäin iloinen. Mutta nimenomaan *vakaan* lähentymisen eduksi siihen on nyt mentävä hitaasti, *varovasti*. Niin kirjoitin „Pravdallekin”. Siihen suuntaan on ponnisteltava vperjodilaisten ja meidän jälleeniittymisen ystävienkin: vperjodilaisten varovainen, kokemuksen varmistama *paluu pois* machilaisuudesta, otzovismista⁷³ ja jumalanrakentamisesta voi antaa hiton paljon. Sen sijaan pieninkin varomattomuus ja „machilaisuuden, otzovismin y.m.s. taudin toistumistapaus” saa taistelun puhkeamaan vielä raivokkaampana... En ole lukenut Bogdanovin uutta „Elävän kokemuksen filosofiaa”: se on varmaankin samalaista machilaisuutta uusissa hepeneissä...

Pariisissa oleskelemaan Sergei Moisejeviin meillä on mainio yhteys, olemme jo kauan tunteneet hänet ja työskentelemme yhdessä. Hän on oikea puoluemies ja bolshevikki. Sellaisten miesten kanssa rakennammekin puoluetta, mutta heitä on jäljellä helkkarin vähän.

Puristan vielä kerran kättänne, pitää lopettaa tämä kirje, sillä se pitkittyi säädyttömiin. Pysykäähän terveenä!

Teidän *Lenin*

N. K. lähettää lämpimät terveiset!

(Meille tänne on saapunut vielä eräitä hyviä työntekijöitä Venäjältä. Järjestämme neuvottelukokouksen⁷⁴. Eh, kun olisi rahaa, niin piru ties miten paljon voisimmekaan tehdä täkäläisestä tukikohdasta!)

Kirjoitan tänään „Pravdale”, että he Tihonovilta kysytyään panisivat lehteen, että Tihonov ja Te johdatte „Pravdan” kaunokirjallista osastoa. Eikö niin? Kirjoittakaa heillekin muutama rivi, jolleivät julkaise.

Kirjoitettu tammikuun alussa 1913

Lähetetty Krakowista

Caprin saarelle (Italia)

Julkaistu ensi kerran v. 1925

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*
